

THE MORNING STAR.

Vol. 50.

Jaffna, Thursday the 7th of August, 1890.

No. 15.

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION: BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE.

NOTICE.

As I find that my father Pasuvathiar Mylvaganam of Moolai is too old and feeble to carry on his own and my business, I hereby give notice to all whom it may concern that any documents or paper signed by him with regard to my property or properties held by him on my behalf will be impeached by me on my return to Ceylon. I also hereby notify that I will not hold myself responsible for debts contracted by him upon mortgages or otherwise.

At present I am doing a very important and responsible work in connection with the Straits Government and shall not be able to return to Ceylon till early next year. In the meanwhile I shall nominate and constitute proper persons to act on my behalf.

M. SINNAPPOO.

Local and General.

—There is much sensation among the shroffs and others associated with them, on account of the complicated Bank cases, in which they are concerned. An action on a Pro-Note, evidently connected with the Bank case, was heard about a week ago by the District Judge, in which Mr. M. Vytilingam sued Mr. V. Chellappah Executor of the estate of the deceased Ramalingam late shroff at Galle, to recover a sum of Rs. 5000. The case was closely contested, and it transpired in the trial that the Pro-Note, alleged to be made by the late Ramalingam, was only a foul device of Mr. Vytilingam to have a hold on the estate. The note was declared to be a forgery, and the proceedings of the case were sent to the Attorney General for his information. Mr. Vytilingam has appealed.

—Criminal. Sapapathy a son of Mr. Rasakariar of Manippay, stood before Mr. Conolly the District Judge, on the 23rd ultimo, accused of two separate charges of causing grievous hurt, to a son of Mr. Navaratnam and another person, at the Maruthady temple. The judge upon careful investigation found him guilty of both the charges and sentenced him to 4 years rigorous imprisonment and 20 lashes. Sapapathy has appealed.

Another sensational case was heard by the Judge on the 1st inst., in which more than a half dozen people of a division of Chavagacherri, stood charged with rioting and disturbing a native drama. The judge convicted them and fined them an aggregate sum of Rs. 120.

—THE LATE MR. T. SNELL. We regret to record the death of Mr. Thomas Snell, Native Preacher of the A. C. Mission at Tillippallai of apoplexy on the 24th July 1890, after a short illness of only 12 hours. Mr. Snell was 72 years old at death, having been born in 1819. His funeral was conducted the next day and was attended by a large gathering of friends from all parts of Jaffna. Mr. Snell was a graduate of the Batticotta Seminary and was a good scholar and an able and eloquent speaker. His friends knew him as a man of sound judgment and of much practical insight of men and matters. He was of a very mild and sociable temper and entirely unostentatious in his manners. Having been of a generous turn of mind he was known to give away privately much of his substance to the poor and to the afflicted during famines and other seasons. In the Committees of the Evangelical Society and the Board of Education connected with the A. C. Mission, Mr. Snell performed much useful service long, and his colleagues in them always delighted to be led by his wise and practicable counsels. He was so conscientious a man that latterly in the service of the Mission he objected to draw a full pay on the score of his being obliged to devote part of his time to his own duties. Owing also to similar scruples he did not like to take up a pastorate, although he had been twice called to that kind of work. He was a man of strict business habits which in 1846 when he was young so attracted the late Mr. Dyke as to give him of his own accord a clerk's place in the Kachcheri,

where after serving sometime Dr. Poor thought it better to write to Mr. Dyke and secure his services back for the Mission. Mr. Snell leaves behind a widow and two sons and two daughters. The first son Mr. Aseervatham Snell has long ago retired from work in the P. W. D. and the second son Mr. Chelliah Snell is at present the Post Master at Manippay. In Mr. Snell the Jaffna Protestant Christian community loses one of the very few links that still exist and which attach the present generation to the early Christians. Our Christian sympathies are with the sorrowing family.

On the death of Mr. Snell a document bearing date Feb. 22nd 1888, was found among his effects, which shows how impressed with the truths of Christianity he was and how anxious he felt that his descendants also should follow his footsteps in serving the Great Master. We quote the document here in part:—

“Last words of advice and counsel of T. Snell for children and friends who are not Christians.

First to children. I write the following to be read and practised by my children all the days of their life as the last and parting words to them by their dear father, under the fear and forethought that I may be called unexpectedly at any moment to the other world, without being able to do or speak anything before death, on account of the dizziness to which I am often subject.

1. I really wish and pray that my children and their children through all their generations may be Christians, not only in name but in truth, in whatever circumstances they are or may be providentially placed, either in affluence or adversity, both of which are sometimes cause of stumbling.

2. I wish and pray as a rule for their holy life and conduct that they must keep up the habit of reading the Bible as well as prayer every day, as I did in the family, also the attending to the Church ordinances on Sundays as well as other seasons of Church gathering. A strict observance of these duties is indeed the real means of happiness and blessings from on high.

3. I wish and pray that each one of my grandchildren should commit to memory a select verse or verses from the Bible and repeat them to his or her parents before they go to bed in the evening if they can, but very strictly on Sabbath evening. Such a training with prayer will make them good children and ever useful in the world when they arrive at maturity.

4. I wish and pray that all my children should honor the Lord with the tenth of their income either monthly or annually just according as their means would allow them, and I wish very much they should teach their children this duty. They must believe that the Lord blesses them only who abound in this grace. I observed this very carefully and realized the truth of it in liberal families.

5—8 (These paragraphs speak of the importance of brotherly love, avoidance of quarreling and going to Court, and the need of diligence.) “God will help him who helps himself.”

9. I wish very much the education of my grandchildren. The male ones must be thoroughly educated if they can without being sent to foreign countries, but to the Jaffna College, which I highly esteem as a proper nursery for the training of morality and religion, beside the education which can be imparted there as making young men best fitted and most useful for any sort of common business which occurs in the land. I know of no great man, by outside education, for wisdom, piety usefulness among the natives of the land, than some of the sons of the late Seminary, and the present College and therefore I wish the education in the Jaffna College for any one of my grandsons.”

—One of our contemporaries seems to have a new style of Bible, for, in order to make a little joke on a Scotch minister it says that, he read in the Bible; “when Noah was 120 years old he took unto himself a wife who was (then turning the page) 140 cubits long” etc. We have seen no Bible that tells of Noah's taking a wife, nor one that speaks of any thing 140 cubits long.

The joke was no doubt copied from some other paper, but there is nothing to indicate it, and if there were, it would not excuse this lamentable ignorance of the Bible.

—ANURADJAPURA. Dr. A. Appawoopillai, alias A. A. Pararasasingha Modr. left this on the evening of the 16th inst. for Kalmunai in Batticaloa

on a well earned promotion, and Dr. Keegel succeeded him. Dr. Appawoopillai has been in this Province for the last 14 years and proved himself very useful to the public in every respect. He made no distinction between the poor and the rich. He treated all the cases of sickness of any kind whatever with wonderful success, and he was liked by every one in the place. On the eve of his departure the residents of the Town, Singhalese, Tamils, Moors and Burghers met him in his residence in a body, paid him their respects, and bade him fare well with tears flowing from their eyes. His removal is a great loss to the public and the public wish him every success in his new station. Dr. Keegel seems to be as good as Dr. Appawoopillai and is liked by the people. No rain here. More in my next.

—SURVEYORS' EXAMINATIONS. Messrs. Elisha. B. Hunt, of Chavagacheri Thesaveringam, of Jaffna Town, W. Tampipillai of Manippay, Nalliah Hay of Kurumpaikkaddy, and S. Kanthiah of Alway, have been added to the list of surveyors, licensed to practice as such under the surveyors Ordinance 15 of '89.

—MR. VANCUYLENBURG, Inspector of schools left Jaffna, for the Eastern Province on the 21st. ultimo, and will be away for two months.

DEAR MR. EDITOR,

I feel desirous of saying a few words about our trip to the Vanni districts. According to the arrangements made by the Rev. Mr. Pickford, 6 evangelical preachers Messrs. Mathias, Muttuvalu, Handy, Swartz, Govet and Dr. Saravanamuttu started from Nellore in the morning of the 3rd ultimo at 8 A. M., after holding a prayer meeting in the Mission house imploring Divine aid and blessing on our project. We took the central road as far as Elephant Pass and then moved into the interior and visited some fever-stricken places where the Gospel was never preached before. Our trip extended to 6 long weeks during which we travelled nearly 439 miles, visited 1116 houses, met 3035 adults and 1206 children. The number of Scripture portions sold is 28, given gratis 17. Tracts distributed 97, hand bills 947. The number of meetings held is 30. We had a most interesting meeting at Thannyootoo under the presidency of the Rev. J. Backus who came over there to administer the blessed sacrament to the Christians of the place. As the Mullaitivo Christians were unable to attend the service at Thannyootoo at 11 o'clock Mr. Backus was requested by Mr. Moses Muttiah to hold the morning service at 7 o'clock at Mullaitivo. Mr. Backus acceded to his proposal and held the Communion Service at 7 A. M. when a dozen Christians joined in it. This over, Mr. Backus came over to Thannyootoo to hold another Communion Service for the Christians there. There were also 2 infant baptisms. He preached an excellent sermon on Union, to the Christians assembled there. The meeting held on the following night was largely attended and Mr. Vyrakym took great pains to bring the Moors, the Sivites, and other non-Christians of the place, and made the occasion more agreeable and attractive to them by the introduction of native instrumental music at intervals. There were several speakers and among them was Dr. Saravanamuttu a new convert and an independent Christian who was very eloquent on the sacrifices the missionaries make and the time, energy and money they spend in breaking down the stronghold of superstition and prejudice in heathen lands. Mr. Matthias the leader of the band made addresses in almost all the meetings and our success in the present tour was due to his experience and zeal in the Vanni work. He is a very hard and exemplary worker in the Lord's vineyard.

To attempt to bring the wilds of Vanni under the influence of the Gospel by preaching alone unaided by other agencies, will not do, as it will then take years to attain our object. Preaching must go hand in hand with two other civilizing and humanizing agencies viz: establishment of schools and Medical Mission. Of those who accompanied us in our Vanni tour we missed very much the genial face of Mr. George Handy who took ill and returned home before us. He is still under medical treatment and we hope that he will come round very soon and be able to resume duties. I refrain from enlarging on the Tour as I fear that I shall trespass too much on your space.

Yours truly, H. T. S.

நீதி இராச்சியத்தாரை உயர்த்தும், பாவமோ எந்தச் சனங்களுக்கும் இதழ்ச்சி.

மும் புத்தகம்.] யாழ்ப்பாணம்,

தமிழும் ஸ்ரீ ஆவணி மீ எங் வ.

வியாழக்கிழமை. [சங்கியை, மரு.

உதயதாரகை

தமிழும் ஸ்ரீ ஆவணி மீ எங் வ

அறிவித்தல்.

மட்டுக்கழப்பிற் கிடக்கும் இதன்பின் காணப்படும் மரங்கள் 1890 ம் ஆண்டு ஆவணி மீ யுதி கதியாகிய திங்கட்கிழமை பகல் பன்னிரண்டு மணிக்கு விற்கப்படும்.

புரியந்தீவிற் கிடக்கும்.

- 200 முதிரை.
- 100 முனை, விணிலை.
- 250 சேவையுங் குளத்து மரமும்.
- 50 பச்சைச் சமண்டலை.
- 14 முதிரைத் தண்டுகள்.
- 67 குணைத் தண்டுகள்.
- 500 கப்புகள்.
- 500 வளாகள்.
- 15 வள்ளங்கள்.

பனிச்சங்குணியிற்கிடக்கும்.

125 படுபாவை.

மயிலன்காச்சையிற் கிடக்கும்,

450 முதிரை, விணிலை, குணை, பாவைமுதலியன.

உகந்தையிற் கிடக்கும்,

300 படுசமண்டலை.

பேரிய முகத்துவாரத்திற்கிடக்கும்,

80 படுசமண்டலையுந் தலப்புத்தண்டுகளும்.

அறுகாமத்திற் கிடக்கும்,

250 படுசமண்டலை.

மரங்கையுப்பற்றியும் விற்பனாவின் கொத்தீசக ளுப்பற்றியும் விற்பனாச் சழக்கு மாகாணத்து அரா சாட்சி ஏசுண்டேற்றை அவர்களிடம் அல்லது கா கோவலரிடம் ஸ்ரீவி அறிந்துகொள்ளலாம்.

மட்டுக்கழப்பு கச்சேரி,

1890 ஸ்ரீ ஆடி மீ ௨௭ வ

K. MACLEOD.
FOR GOVT, AGENT.

யாழ்ப்பாணம்.

ஐயையோ! ஓர் பேரியவர் விழந் தார்!—The Late Rev. Dr. E. P. Hastings. முன்பின் நாற்பத்தாண்டுக வகுடங்களாக எம்மத்திலிருந்த ஓர் பேரியவர் பிறகிட்ட ௧௪௪௭ சாயந்தரம் தேகலயோசமனைதை நினைக்குந்தோறும், “என் தகப்பனே, என் தகப்பனே! இஸ்வேலுக்கு இரதமுந் குதிரை வீரமுமாயிருந்தவரே” என்று முன்னுள்ளே ஒரு மகாத்மாவைக்குறித்து இடப்பட்ட ஒ லததையே நாமும் புதுப்பிக்கிறோம். எம் பிர தானியே, பிராவே, குரவரே, ஆசிரியரே, உபகாரியே, நேசரே, யாழ்ப்பாண அமரிக்கன் மிஷன் சிகரத்தினமே, உம்மையா நாமியுந் தோம்! உமது தருவிவங்கும் வதனத்தையும், உத்தண்டமான தோற்றத்தையும் உல்லாச மான நடையையும், குறுகுறுவல்புத்த அத ரங்கவையும் நாம் இனிச் காண்பதுண்டா! ஓ! பேரிடவரே! நாம் நெடுங்காலமாக அ ணிந்திருந்த தங்கக் கீரிடமே! இன்றைக்கா காலதான் அதைத் திருடிப்போக இடம்பெ ற்றான்! தேவசித்தம் இவ்வானால் எம் புலம் பவிற் பயனென்?

தேசலயோகமான இம்மகான் நியுயோக் டகரத்திலுள்ள பாரிய குடும்பமொன்றைச் சே ர்ந்தவர். ஐக்கியதேசத்தை அரசாண்ட பிரசா திபதி கிரிவ்லந்துரையின் ஆசைமைத்து னர். இவரது சகோதரங்கள் பத்தொருவர். இரண்டு தமையாரோடு ஒருதமக்கையும் தக் கையுமாக நால்வர் இப்போது சீலக்கிரக க். சகோதரமார் சிலர் வைத்தியராகவும் சிலர் நியாயதூர்தராகவும் தந்தொழிவைத் தெரிந்துகொள்ள, இவர் தம் அன்னையார் தேவவழியத்திற்கென்று நிவேதிக்கப் பட்டு

வேதசுத்திரங்கற்றுக் குருப்பட்டம்பெற்று கசிசரம் ஸ்ரீ வரையில் ஒன்றியம் யாழ்ப் பாணம்வந்து மானிப்பாயிலிருந்து சிலகாலத் துட் பழைய வட்டுக்காச் சாஸ்திரசாஸ்த தலவராகி, மறுபடி சேனசீமைக்குத் திரு ம்பிக், கிரிவ்லந்துரவரின் சரேட்ட புத்தரி யை வ்வாகம்பண்ணித் திருப்பி, மறுபடியும் பழைய வட்டுக்காச் சாஸ்திரசாஸ்த தலவ ரையிருந்து, அதுநின்றபின்பு, சாவகச்சேரி சென்று போதகர்வேலையிலிருந்து, மானிப்பா ய்க்குத்திருப்பி, யாழ்ப்பாணக்கல்லூரி யாரம்ப மாக அதற்குத்தலவராய், ௧௭ வருடங்களா ய் அத சாமர்த்தியமாய் அதை நடாத்தி, தேசம் பலவீனப்பட்டுச், சேன்கூண்டு மானி ப்பாயைத் தம் உறைபதியாக்கினர். இரண் டொருமாகுள்ளாகப் பலட்சயப்பட்டிருந்த போதம் பிரவு இத்தவண விரைவலாகுமென் றெண்ணினார் ஒருவருமில்லர். சிலமாகுள்ளா ய் அமரிக்காவில் இருக்கும் மைந்தனோருவர், வாரும், வாரும், எங்குந் டன்வாது உமது அந் தியகாலத்தைக் கழியுமென்று அன்பாயழை த்தும் இரண்டொருவருவும் பின்னும் தேவ பணியிலே பரிந்து அப்பால் உங்கனோடு வருவோமென்று வாக்குச்சொல்லியிருக்கக். கருணை இரட்சகரானவர் அப்படியல்ல. பத்த னே, உனக்காக என் பிதாவின் வீட்டில் நான் எத்தனம்பண்ணியிருக்கும் இடத்தை வந்து சுதந்தர், வாடாக்கிரீடத்தை எடுத்து அணி யென்று முன்பின் எழுபதுவயசில் அவரைத் தம்மிடம் அழைத்துக்கொள்ளச் சித்தமானார். ஏஸ்திங்ஸ் பண்டிதர் இறந்தாரல்லர் என் றுப்போல எம்மனநினைப்பிற்குந்தம் மெய்யா கவே பிறகிட்ட ௧௪௪௭ சாயந்தரம் எட்டு மணிவரையிற் தம்பிதாவின் வீட்டுக்குச் செ ன்றுவிட்டார். அடுத்தநாட் சாயந்தரம் அவர துபிரேதக்கிரியை மானிப்பாய் ஆவயத்தலும் உலேவ் சவக்காவலியும் நடந்தன.

இவரது மரணத்தினால் யாழ்ப்பாணமிகுந் ஒரு நெடுங்கால மிகுந்நிடைபடியும், திருச்ச னைகள் அரிய குருச்சிகாமணியையும், விதா லயங்கள் தருந்த ஓர் ஆசிரியரையும், யோச ணக்குப்போவார் நல்ல ஒரு அமைச்சனையு ம், மிஷனரிமார் ஓர் தோழனையும், மாணுக் கர் ஒருபகாரியையும், பின்னர்கள் ஓர் அந் பான துந்தையையும், தயைபெறுவார் ஓர் ரீ ய சநேகனையும், புருடஸ்திரிகள் ஒருசகோ தரனையும் இழந்து தவிக்கின்றனர். இவரிடம் கற்று இவர் சகாயம்பெற்று இலங்கையிலே பருத்தித்துறை தோடங்கிக் காலியிலே தீவா ந்தாமுனைக்கும், இந்தியாவிலே குமரிமுனை தோடங்கிப் பிரமா, சிக்கப்பூர் வரைக்குந் சிதறுண்டிருக்கின்றனர். அவர்க்கு இவரது தேகலயோகசங்கதி இடிபெறுபோலத் தோ னியாதிராது. வித்தியாலியாய், போதகஜ் றியங்களிலுந் இப்பத்திரைகைப் போதுப் பையும் ஏற்று அநேக வருடங்களாக இதை நடத்தியும் வந்தவர். தோற்றத்தில் வருந் கனரபண்ணும் ஓர் உத்தம தலைகனும். மிஷனில் ஓர் வயோத்கனும், தலைமையில் ஓர் மேற்றிராணியும், பொறுமையிற் புலமா தும், கல்லியிற் கலையாதும், அன்பில் மனை வயும், அருளில் அக்ஷணத்தையும், சிநேக ததிற் தோழனுமான இம்மகானைப் பிரிந்த கொழுகொம்பைவிட்டு நடிவின் கொடிபோற் தவளும் பத்தினியோடும், பக்கத்திலிருந்து பரிதப்பிப்போடு சாக்காட்டின் புத்திர புத்தி ரியோடும், எந்து காண்போமென்று ஆசை யோடு சேனசீமையிற் காத்திருக்கும் இர ண்டு புத்திரரோடும் இரு புத்திரிகளோடும், எண்ணில் மிகுந்த மித்திர சுற்றத்தாரோடும் மெது நேச அனுதாப சிந்தையை யுடன் வீடு கிறோம். பிரேதசேமத்தகுணத்திலும் ஆராத ணையிலும் பற்பல கோலற்பற்றுள்ளிருக் து வந்த சுதேசப்பிரபுக்கள், உத்தியோகஸ்த ர், மாணுக்கர், உபாத்திரமாராதியர்நிற், பிர ஸ்தான மிஷனரிமார், போதகர்மார், பட்டி னப்புற நியாயதூர்தரமார், வைத்தியராதியரு ம், மெதும்மனைவர் தலைவனர்தரை, மகளா தியரும் திரளான புருடஸ்திரிகளுந் சமூக மாயிருந்த தேகலயோகமான இம்மகானை க் கவரவப்படுத்தினர். அவுலந்து பண்டிதர் பிரேத ஆராதணை உள்ளப்பரிவோடு நட த்தச், சர்வமிஷன் குரவராகிய பிக்வோட்டும், உலேவ்லியன்மிஷன் குரவராகிய ரெஸ்தாரி

க்கும், அகற்போதகரும், அதிற் பக்குபற்றின ர், பிரேதப்பயட்டி சங்கீதத்தோடு கோலிலு ட் கொண்டுவரப்பட்டது. ஆராதணையானவு டன் பிரேதப்பெட்டி அசுவரத்தச்சுலேவராத், துரைமார் மிஷனரிமார் பன்னிக்ந்தவர மற் றையர் யாவரும் வாகனங்களைத்த விர்த்து ஒழுக்கெழும்பு கொடிவட்டார் போல இரண்டுமேல்தாரம் பாசசாரிடாய் நடக்கச், கல்லூரி மாணுக்கர் சங்கீதம் பாடி யபடி செல் லப், பிரேதம் உலேவ் சவக்காவல யிற் சேமிக்கப்பட்டது. பிக்வோட் ஐயர் பிரா ர்த்தவையுடன் பிரேதசேமச்சடங்கைப் பூர்த் தியாகக அப்புறம் வந்தோர் தத்தமிடஞ்செ ன்றார். பத்தனே! உன் சீவனென்னை! பேல வீனத்தோடு தங்கட்கிழமை துளிரும் விறைப்புமுண்டாய் னவே உடனே குளிரும் விறைப்புமுண்டாய் ச் சன்னதோஷங்கொண்டே ழாக்காமநாளி ன் இவர் பரமபதவி அடைந்தனர். மாஸ்றன் (Dr. Marston) பதவாம் வைத்தியர் பரிசுரி ப்பில் நோய் தணியவில்லை. பத்தனிக்ந்தும், புத்திரிக்ந்தும், புத்திராக்கும் பிறர்க்கும் அந்தி யத்தில் ஏதும் நல்வார்த்தைசொல்ல ஏலா மற்போனது மிகத்துக்கத்துக் கிடமானகாரிய ம். அநேகவருடங்களாக இவர்க்கு அன்பான தாசனும் நேசனுமாயிருந்து இப்போ பிரிந்தோ ம். எல்லாம் அவர்செயலே!

பண்டிதரின் வதனசித்திரம்.—Doctor's Portrait.—மேல்வரலாறுகள் வரைந்தபின்பு பண் டிதரின் வதனசித்திரமொன்றைக் கண்டோம் வைகாசியலேடுக்கப்பட்ட அச்சித்திரம் சரியாய் அவர் முகத்தைக் கண்டாற்போலவே யிருக்கின் றது. பரமபதமடைந்த இம்மகானை மனசில் என் றும் நினைக்க ஆசிய்பாரநேகர், அப்பெயர்ப்பட்டா ர்க்கு இச்சித்திரப்படம் இன்றியமையாப் பொக்கி ஷமாம். கொஞ்சம்பெரிது ௫௦ சதமாகவும் சிறி யது ௧௫ சதமாகவும் Mr. S. K. Lawton, Photog rapher இடம் வாங்கலாம். வாங்கு! வாங்கு! பண்டிதர் அவுலந்து.—Rev. S. W. Howland D. D.—யாழ்ப்பாணம் கல்லூரித் தலைவராகும் அவுலந்துஐயர்க்கு அமரிக்காவிலிருந்து பண்டிதப் பட்டம் (Doctor of Divinity) வாத்த. கோய் யோ! ததும்! ததும்! ஆனால் அக்கிருந்த அனுப் பாமுன் இவ்வூரார் ஏலவே இவர்க்குப் பண்டிதப் பட்டம் குட்டினர்.

நிலஅளவைப்பரிட்சை.—Surveyor's Examination.—மேஸஸ். திசைவோசிக்கம், நல் லையா, தம்பிப்பின்ன என்னும் மூவர் இப்பரிட் சையிற் சித்தயுற்றோன்று அறிசிறும். இவருட் பந்தினவர் மானப்பயையைச்சேர்ந்தவர். நெடுங் காலமாய் நிலஅளவைக்காரனாயிருந்த மேஸ். வெற்றிவேலுப்பின்னையின் சேட்டபுத்திரர். நம் வினாப்பாகும் வன்னிப்புறங்களிலே நெடுங்கால அளவைக்காரனாயிருந்த மேஸ். (Hay) என்பவர் க்கு ஏகசதன். இவர்களுோடு சாவகச்சேரிப்போ தகரின் உம் புத்திரன் மேஸ். இலவஷா அன்று ம் சித்திபெற்றோன்றிறிதோம் எம்மூர்சித்தி எமக்குப் பெருமகிழ்வதலுற்றன.

மேஸ். சிநேல் பிரசங்கியார்.—Mr. T. Snell, N. P.—தெல்லிப்பழைச்சுபைக்கு ஒருயிற் ததம்பமொத்த சிநேல் பிரசங்கியாகும் சட்டனெ ப் பிறகிட்ட ௨௪௪௭ தேசலயோகமாயினர். இவ ருக்குமுன்னே ரெண்டொருமுறையுண்டேட்ட கிறு தயோன்று குறித்ததின் அதிகாலையி லுண்டேட்ட அன்று சாயந்தரத்திக்குன் உலேவப் பரமசெமா ன் வாங்கிக்கொண்டனர். தேசலயோகமான இவ்வத்தம சிநேசிதன் காகூடம் ஸ்ரீ பழயவட் டுச்சோட்டைச் சாஸ்திரசாலையிற்சேர்ந்து சில காலம் கல்விசெற்ற விவாகர்பண்ணுவதற்காக வித்தியாசாவலையை விட்டுப் பிரிந்தார். இவர் யாழ் ப்பாணம் கச்சேரியில் சாலஞ்சென்ற டயிக்மன் னவரிடம் உத்தியோகம்பெற்றிருந்தம் சிலகாலத் தால் அவுலந்துயோகத்தோடு திருத்தப்படாது, இராசகுமாரத்தியின் புத்திரவைதிலும் தன்சாதியா ரோடு பாடனுபலிப்பது நலமென்று எசிப்தின் அரமணையை அலட்சியப்பண்ணிப் பிரிந்த மோ சேன்னுந் தேவதாசனப்போலக், கச்சேரி உத்தி யோகத்திலும் மிஷன் ஊழியம் உத்தமம் எனத் தெரிந்து அதுமுற் தமது சேனன ஸ்தானமான தெல்லிப்பழையைத் தன் தேவவழிய ஸ்தானமா க்கிக் கிறுதியுண்டேட்ட நியிடம்வரைக்கும் ஓர் வாசாலப் பிரசங்கியாராகவே யிருந்தனர். எவர் க்கும் இதமாய் நடக்குந் கொள்ளைசுண்ட இவரு

டைய மரணத்தில் ஏழைகள் ஓர் ஆதரவையும், சனப் பேரங்கொண்ட ஒரு தாபரத்தை யும் சபையார் ஓர் நேசனையும் மீறந்துவிட்டு தேவனுக்குச் சத்தமாயிற்று. நேசன கனதனங்கொதிய வேதொன்றிலுந் குறைவடையா எம் நேசனுக்குப் போது முன்பின் வயசு எட்டாயினும் தோற்றத்தில் வயசு காட்டாது இன்னும் வாலிபத்தன்மையோடு சுக்கலியாய்த் தம்முக்கு நன்மைசெய்யப் பலவருட்களிருக்கத்தக்க பெலனுள்ளவராயிருந்த தேவனே நம்மைப்போலல்ல வேறுவகையாய் நினைந்து அவரையழைக்கச் சத்தமாணார். கடைசியாய்ச் சென்ற வைகாசியில் எம் மன்பனைச் சந்தித்தபோது இன்மேற்கள் காலம் போகின்றதென்பதும் சம்பாஷணைத் துறையாயிருந்தது. தமக்கு நேரிட்டிருக்கும் கிறித்தவர்களுக்குப் பரமபாத்திரைக்கு எத்தனப்பட்ட உராய்த் தன் அந்தியகாலம் தன் பிள்ளைகளுக்குப் போதிக்குங்காலமாயிராதென்று நினைந்து பிறகிட்ட சுஅஅம் ஹூ ஓர் புத்தகத்திலே பன்னாண்டு காரியங்களை அவர் எழுதியிருந்ததை இப்போது கண்டார்கள் என்று கேள்வி இவருடைய குலமுதலாய் மெஸஸ். ஆசீர்வாதம், செல்வப்பா என்னும் ஆன்மக்களிருவருள். பிந்தினவர் மானிப்பாய்த் தபாற்சங்கேர்த்த தவணர் அடுத்தநாளும் மூன்றாமணிக்குப் பிரேதசேமம் சிறப்பாய் நடந்தது. சந்திரன் மரிக்கிறவர்கள் பாக்கியவான்கள். திரைசொண்ட சுற்றமித்திரோடொருவராய் நாமியர் மரணத்தில் அனுதவிக்கிறோம்.

கொலை.—Murder.—பிறகிட்ட உகந்வு சேணிவதெருவிலே நளவனெருவன் தன் பேண்சாத்யை நேரித்துக்கொன்று சாஸம்பண்ணியும் அடிப்பட்டான்.

ஒய்சிங்தன் போதகர்.—Rev. H. R. Noisington.—உலேர்சைபக்சப் பலவருட்ப் போதகராயிருந்த இவர் அச்சபைச் சம்பந்தத்தைவிட்டுச் சமுசாரசத்தமாய்ச் சிங்கப்பூர் சென்றனர்.

மழை.—Rain.—அடுப்பிலேற்றிய சட்டியிற்செறித்த நீர்த்துளிபோல இரண்டுநாட்பெய்த சிறப்பாட்டங்கள் வண்ணகொய்த் தழமிக்காயிற்று உழலின்னுமாகவில்லை. ஆவணி பிறந்தாயிற்று. “இவ்வாண்டு மழைமரக்கால் நான்,” “இவ்வருஷம் பூமியிலே காடுகாரச்களிலே நல்லமழையும் விளையுமாயிருக்க லிருத்தியுண்டாம்” என்றாரொருவர். மாதுங்கள் நாலும் ஏறக்குறைய முடிந்தன. எட்டிலும்படுமோ காண்க.

கோவிலார்.—Assault case.—மருதடிக்கோவிலாருக்குந்நடந்து வழக்கில் எதிரிகள் மால்வகுள் மூவர் விடுதலையென ஒருவர்க்கு நாலவருடையல் ஊழியத்துடன் இருபதடியும் விதிக்கப்பட்டன. அடியை விலக்க அப்பல்கேட்டார்கள் என்று கேள்வி.

புகைவீதிக்காரியகர்த்தர்.—Railway Committee.—புகைவீதியையுட்கு யோசனை சொல்லுதற்காகக் கோழம்பில் நியமனம்பெற்ற காரியகாரர் இவ்வூர்வந்து சிலகாரியங்களை விசாரணைபண்ணித் திருப்புவாரென்ற சத்தம் எம்மாதிரியுண்டைக்குரியதோ அறிமோம்.

இலங்கை.

எங்கள் தேசாதிபதி — Our Governor.—யாழ்ப்பாணத்தார் திருக்கோணமலையு மட்டக்களப்புக்குச்சென்று அகதிரின்று கால்போய். இராசதானிக்குத்திரும்பி ஆமினர். சென்ற மூன்றுஸ்தானங்கள் இன்னும் ஒன்றுக்கொன்றதிகமான சங்கராப்பந்தங்களும் பத்திரவாசிப்புள்ளும் பித்தயுத்தங்களும் குறையற்றிருந்தன. சனங்கள் அதிபதியிலும் அவர் சனங்களிலுமாய் முறைபற்றை சந்திப்பட்டுக்கொண்டனர். ரப்சுசுத செய்கையுமொத்து நடக்குமோ இனிக்காண்க. நவமாகாண வசனம்மாருட்கூடும் கூட்டம் இம்மாதம் நம் வரம்பவரும்.

நஞ்சோ? — Poison?—வட்டுக்கோட்டையில் தச்சுக்கலையிலே பூதாக்கலச் சோறுதின்ற சிலர் நோய்ப்பட்ட, மாப்பின்ன விவாகமபண்ணின. ஏழெட்டாம்நாளிறந்துவிட்டான். பிரேதசோதனைசெய்த டாக்டர் அப்படியோர் அசுமாரற்றயில்வெயென்றதால் அயிரக்கப்பட்டோர் விலகிவிட்டார்.

பிறத்தர்மார் பரிட்சை.—Proctors' Examination.—போனோர் எண்மறிற் சித்திபெற்றார் ஐவர். இவருட் திருக்கோணமலையாசியான மெஸ். சுப்பிரமணியரொருவர். இவர் காலஞ்சென்ற மயில்வாகனமுதலியார் குமாரன். எங்கள் அத்வக்காத் மெஸ். அளகைக்கோனுக்கு நெருங்கிய ஓர்தி.

மெஸ். பிளேயர்.—Inspector of schools. வித்தியாபுதியைச்சேர்ந்த இவர்க்கு கீயனாட்டிலிருந்து அழைப்பு வந்திருக்கிறது. சம்பளம் இப்போ பெறுவதற்குட்டியாம். முன்னிக்குந்த வித்

த்தியாகர்த்தாகிய சர் (முன் மெஸ்.) புறாஸ்துரை அவ்லர் அதிபதியாயிருப்பதுபற்றித் தமதோழன் அழைப்பிக்கின்றபோலும்.

இடிவிலி.—Struck by lightning.—கொழும்பிலே சென்னைவங்குச்சாலையிலே இடிவிலி நெது சேதமிடலாம்.

உவுட் ஐயர்.—Rev. D. Wood.—சர்ச்சுமிஷனச்சேர்ந்து யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து இவர் கொழும்பிலே கூலிமிஷனச்சேர்ந்து பலவருஷங்களாய்த் தேவனுய்யம் நடத்திவந்தவர். இவருக்கிப்போது சுசவினமுண்டுபட்டதார் செனைசைமபோக யத்தனப்படுகின்றார்.

களவு.—Thefts.—கொழும்பிலே ஊளவருடவா நாளமுண்டோ அறியோம். தலையாரிவிட்டிலே கள்வர் புருந்தார்போலப் பொலிசுநீதவான் மேசன்துரைவளவில் நூறுரூபாவிலைபெற்ற வேணுகாரான் உடுப்புக்களைத் திருடிப்போனார்கள். செயு அப்பு என்னும் ஒருகன்வன் இம்முறை அகப்பட்டான். இது அவனுக்குப் பதினாண்டுகுறை.

புகைரதசதி.—To upset a train.—கொழும்புப் புசைரதங்களை மோசப்படுத்தத் துணிந்து தடைவைத்த நான்குபேர்க்குச் சிரேட்டிந்திபதி ஐவ்வைந்தவருட மறியலுழியத்துடன் இருபதருபது அடியும் வித்ததார்.

பட்சிசாலம்.—Bird show.—சூ000 பட்சிகள் ஏற்றிப்போதும் ஒருகப்பல் கொழும்புத்துறை முகத்தில் வந்து தரித்துப்போயிற்று. அநேகர் அவற்றிற் நூதனங்கள் சிறப்புகளைப் பார்த்தார்கள். சில மிசு வபூருவமானவை. அவ்ஸ்தரேவியாலிலிருந்து ஐரோப்பாவிற்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்க. வயித்திலிங்கம் வி. செல்வையா.—

Vytilingam Vs. Cheliah.—ரூ000 ரூபா நோட்டு வழக்கிலே முறைப்பாடு தள்ளப்பட்டது. நோட்டுக்கள்ளமென நீதவான் சொற்றனர். வயித்திலிங்கம் அப்பலிற் போகிறுபோலும்.

பாடசாலைப்பையன்.—A boy tortured. “சட்டம்பி துர்ச்சணவன் சுற்றியுக்கியில்லான், சாட்டைப்பிரம்பார் தழும்புடவையுட்பான்” என்றது எம் சிறுபிராயக்காலப்பாடம். கோதண்டம், நெற்றியிற் கல்லாதியவும் அக்காலத்தன, கோதண்டத்தால் வழந்து கைமுறிந்தவனும் எம் பள்ளித்தோழன். இக்காலம் இவற்றைக் கையாடலாது. கொழும்புபுத்தியிலே பின்னட்டாய்க் கைகளைக்கட்ட, மயிரிலே முன்னகளைக் கொழுவிக், கழுத்திலே சிரட்டைகளைக்கட்டத் தெருவிற் பான்போகவிடப்பட்ட கை வயசுப் பையனைப் போலீசர் நீதிபதி முன்னகை, உபாத்தியாயருக்குக்கட்டளை உபாது, பையனை உபாத்தியாயர், தடுக்கத் சருமப் உபாத்திக்கு விருதுபோனது. ஆனால், முடிவுதேரியாது. மிலாஸைக் கையாடாதவன் பின்னையைப் பழதாக்குகிறன் என்றது, ஞானிவாக்காயினும் காலத்துக்கேற்ற கோலமதல்ல.

பணம்போதுக்கல்.—Fraud.—அனுராகபுரக்கச்சேரியிலிருந்து சென்றநின் கையொப்பமு மட்டு ஆர் ஒருநிலை கொழும்புக் கச்சேரியிலே ரூ.100 ரூபாய்தட்டினன். இவனைக் கைமும் யாய்ப் பிடித்துத்தருவார்க்கு ரூ00 ரூபாய் வெலமுதி ல்ளம்பரம்போட்டிருக்கிறார்கள்.

எப்பனேசர் சிவ்வா (போட்டமர்ல) ஒன்பதைத் தோணுருக்கின குற்றத்தால் சுப்பிரீங்கோட்டிற் தப்பினன்.

மெக்கன்நிலவங்கு, வி. கடையப்பு சேட்டி.—C. M. B. Vs. Chadappa Chetty.—முகுள்ளமட்டும் சரி, வக்குள்ளமட்டும் வழக்கு. ரூ0,000 ரூபாநோட்டு மிச்சம் உ0,000 தக்கு வழக்கு. ஏதிரையெப்பற்றித் தப்பெண்ணம் முனிசிலிருப்பதால் இன்னுமொருவரைச் சேர்த்து விசாரணைபண்ணல் தகுத்யென்று பேருனந்து நீதவான் தங்குருத்தை யுடைத்துவிட்டனர். லோரிதுரையின் லிளங்குவார்.

அம்மை.—Small-pox.—இங்கோய் கொழும்புலுசாட்டம். சிவநிறந்தவிட்டனர். நோய்வந்தால் மறைத்துக்கொள்ளுகிறுபோலும். நெருப்பைமுடினால் முடிய பெட்டி கட்டும் சாம்புரமல்லவா!

வடதேசம்.

பத்தலட்சியம்மாள்.—A Native Fe. Lecturer.—மைசூர்லே மகாராணியின் வித்தியாசாலையிலே கல்விதற் பத்தலட்சியம்மாள் என்னும் ஓர் சதேசப்பெண் பெண்கள் கல்வியின்பேரிலே பிரசாரணம் ஆரம்பித்தார். அவ்லுர்க்கிதவே யரிவார்.

பெருவெள்ளம்.—Extensive flood.—கற்புத்தாவுக்குச் சமீபமான ஓரிடத்திலே பெருமழையாலுண்டான வெள்ளப்பிரவாகம் ஐந்திராமங்களை அழித்துவிட்டது.

துளபசிங்கு.—Dhulip Singh.—அங்கிலேயரை வெறுத்து இந்தியாவைப் போடிப்போடுகிறேன் என்று அங்குமிங்கும் உதவி பெறப்போன இவர் துள்ளினமாரி போதினோக்கும் என்றதைத் தமக்காக்கி இராணியாருக்கு மன்னுட்டுப்பத்திரமனுப்பினர். இவரிப்போது பாரிஸராசதானியில் வாதம்பிடித்திருக்கிறார்.

கனிந்தபழம்.—Oldest man.—கற்புத்தாலிலே இச்செவவு இறந்த ஒருமனுஷனுக்கு வயசு நூற்றுப்பத்து! மனுஷன்பேர் D'Costa.

கோதாரி.—Cholera.—இப்புறங்களில் ஆரவாரமில்லை. கள்ளிக்கோட்டையிலே நான்கு தினங்களிலே இறந்தவர் தோணுனூற்றைந்துபேர். தாற்றக்குடியிலுமுண்டு.

பிறதேசம்.

பிரான்சிய பிரசாதிபதி.—French President.—பித்தலாட்டக்காரனெருவன் இவர்மேற் தப்பாக்கித்திர்தான் ஆற்ற குண்டில்லாத துப்பாக்கி. உடனே அவனை அகப்படுத்தினர்.

கலக இராசாங்கம்.—A Rebel Government.—தென்அமரிக்காவின் தென்னுட்புறத்திலுள்ள புலோனோஸ்ஏரிஸ் என்னும் நாட்டிலே இராணுவக்கலகம் நடந்தது.

கலகக்காரருக்கும் பழையதுரைத்தனத்தாருக்கும் இடையிலே பாரிய தெருச்சண்டையுண்டேட்டது. இச்சண்டையிற் துரைத்தனசேனை கலகசேனையார் பறக்கடிக்கப்பட்ட ஆயிரம்பேர் கொல்லப்பட்டார். காயப்பட்டார் ரூ0,000 பேர். பிரசாதிபதியின் ஒழங்குதப்பிய அநியாயநடையே காரணமென்கண்டிருக்கிறது. அவர் உத்தியோகம் விட்டால் நாங்கள் சண்டைவிடுவோமென்று கலக்காரர் சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் கேள்விப்படி, பிரசாதிபதி விட்டாரென்றும், பின்னெருவர் பிரசாதிபதியானாரென்றும் கடைச்சக்கதி கூறிற்று. அவ்விடமிருக்கும் பிரசாங்கத்த தானுபதிகள் இருநிறத்தாரையும்குடித்து நேர்சீராக்கத் தெண்டிக்கின்றார்.

ருஷியாவுந் துருக்கையும்.—Russia and Turkey.—பல்கேரியாநாட்டார்க்குப் பட்சுங்காட்டி நடந்ததன்போல் ருஷியாரசாங்கம் துருக்கையின்மேற் சிற்றக்கொண்டது. சுல்தான் நெஞ்சம் கிரேண்டுகிறது.

பின்னுமோர் கலகம்.—Another revolution.—துவாற்றியாலாநாட்டிலும் ஓர் கலகம் உற்பத்தியெற்றது. தொற்றுநோய்போலவே ஓர் ஊரிலே யொருகலகமுண்டானால் அது மற்றிடங்களிலும் தாவுகின்றது.

வேபுனெந்து இளவரசர்.—Prince Ferdinand.—இவரை இந்த மீ. ந. வ. பக்கேரியாநாட்டின் அரசராக மட்டஞ்சுட்டமேபடி யோசித்திருந்தார்கள். இந்த எண்ணம் ருஷியாரசாங்கத்துக்கு மிகவெப்பையான காரியம். ஆதலில் எந்தப்பாட்டில் அவர்சரும்புவரோ தெரியாது.

ஆர்மீனியர்.—Armenians.—கொன்ன்தாந்தினைப்பின்னள்ள ஆர்மீனியன் கிறிஸ்தவர்கள் “பேற்றியாக” என்னும் குரவர்த்து விரோதமாபெழாது செருவினன்று நல்லபுனைகொய்க்க, அவர் அடையுமவாங்கி யோட்டமெடுக்கத், தெருக்கலத்தை அமர்த்த ரோணுவலிர்வா, அவர்களுஞ் சனங்களுஞ் சுள்ளப்பட்டார்கள். இறந்தாருஞ் சிலர்.

கடிதம்.

பிரதியுத்தரம்.—Answer to Correspondents. வினாக்களத்திலிருந்துவந்த கடிதம் எவ்வகையோ நாகைகையுவிடக்கூற்றது. கடிதர் குற்றநிணையர்க. காலாதிசப்பட்டம் மறபிரதிவரில் இடங்கொடுப்போம். “க வேலுப்பின்ன.”

கடிதம் பிச்சிப்பாயிற்று சற்றமுறை.

மரணசங்கதி.

பரிமளம்நாறும் நறுமலர்கள் முகைகளிற் கொய்யப்பட்டாற்போல், கொக்கிலில் திருக்கசை உபதேசியாகிய மெஸ். ஜார்ச் தானியேல் என்பவரன் உதரக்களிகளில் இருவர், புந்த யோன்த, இராசா என்பவரையின்மூல் நழுங்காமல் இடித்தார்போல வாலிபத்திரிய சுருணமணம் பரிமளிக்முண் மரணமென்னும் கொடியசத்துருசுரோயால் கொய்தனன். பித்த அவருடைய ஏகசிரேட்டபுத்திரியும் மெஸ். யேய்ஸ் யோசெப்பன்பவரின் பிரியாணலியும் ஆசிய அன். மருயாமுத்தாச்சி என்னும் செல்வி சென்ற ஆடி மீ 26 க்வு பிரசவத்தில் காணப்படும் சுரோயால் தாக்குண்டு இறந்துபோயினர். அவளுக்கு வயசு 25. தன் ரேட்சுசுர்புருமணப் பற்றுக்கோடாக்கி அவர்மேல் சங்கீதம்பாடிச் சமாரானரித்திரையடைந்தது சந்தோஷகரமே. J. R.

THE LATE REV. E.P. HASTINGS, D.D.

The year 1890 will be long remembered in Jaffna as having removed by sudden death two prominent Missionaries. Rev. E. M. Griffith, B.A. left us in March after an illness of only three days, and now the last day of July, Dr. Hastings has left us, after being confined to his bed for no longer a time. A year before, he left Batticotta because unable to bear the strain of carrying on its multifarious work, besides the conduct of Jaffna College and anxieties connected with it. The change did not give the hoped-for relief, and his health did not seem to improve. During the first part of '90 he gradually lost ground, the unusual heat of the season seeming to especially affect him. The liver, so often the cause of ill health in the tropics, failed in its functions, and did not respond to treatment, other complications were induced, and the harp of a thousand strings, that had kept in tune so long, suddenly failed. In all his nearly forty four years of Missionary life he had scarcely known a sick day such that he had to take to his bed.

Born in the United States the 17th April 1821, Mr. Hastings took the regular collegiate course at Hamilton College, receiving B. A. in '43, and M. A. three years later on completing his theological training at Union Seminary, New York City. Offering his services to the Am. Board he was sent to Jaffna with Mr. William Scudder, whose wife was his cousin, and they came with Mr. and Mrs. Spaulding, who were returning to their field of labor. They arrived 15th April 1847, and Mr. Hastings was at once set to work in the Batticotta Seminary, where he labored for nearly 5 years, when he made a short visit to America, and while there married Miss Anna Cleaveland the daughter of a faithful Minister of the Gospel. On returning to his field he was put in charge of the Seminary, but it was closed two years later in connection with the visit of the Deputation from America. They then lived at Chavagasherry for about two years, and afterwards at Manipay for twelve years.

Visiting America with his family he was asked by the promoters of a project for a College in Jaffna, to join Mr. Sanders in collecting funds for the new enterprise. When about \$10,000 had been collected, Mr. Sanders came out to begin the College, but was within a few weeks stricken down by apoplexy. Mr. Hastings was then called to undertake it, and he put his whole heart into it. Jaffna College thus in large measure, owes its existence to the efforts of Dr. Hastings, and its constitution and by laws, its scheme of study and its Christian character all are his work. Whatever changes may come in the future we trust it may never lose the characteristics which he impressed upon it, both at its inception and during the 17 years it was under his management. In 1882 Mr. and Mrs. Hastings visited America for the purpose of leaving their two youngest children, and while there he received the degree of Doctor of Divinity. They returned the next year, for the last tenth of his life, and he rounded out very nearly three score years and ten.

Two classes of students for the ministry have studied for the most part under him, of whom four are now pastors, and four others are licensed preachers, one or more expecting to become pastors.

He gave his life for Jaffna, not only in that his life was spent here, and in that his life might without doubt have been considerably prolonged in his native land, but more especially in that his heart was here, and he lived for Jaffna. When a farewell address on one occasion spoke of his going to his home land, he said he had but one home land, and that was Jaffna. When urged to remain in America, for his children's sake, and for his friends' sake, as well as his own, and he could have had a life of ease, or of honor, he said, no, my work is in Jaffna. His life now lives in the lives of many who were influenced by him for the truth and right living. All that was mortal of Dr. Hastings now rests in sure hope of the Resurrection in the grave yard at Uduvil of, which Mr. W. Walker in his pamphlet, published a few months ago, thus speaks: "Sir William W. Hunter, in his address before the Society of Arts, spoke with feeling and with true eloquence of the *Campo Sancto* at Serampore, where lie the remains of the three great pioneer Missionaries of India, and I cannot help thinking that Jaffna has got its *Campo Sancto* too. There rest the remains of the venerable Father Spaulding, whose term of service was about 54 years; of Mrs. Spaulding, whose term was 55 years; of Miss Agnew who was head of the Uduvil Boarding School for about 43 years; of Mrs. Howland who wrought with her husband for nearly 43 years. Such lives cannot have been wasted or cast as rubbish to the void. They must have helped the native people to believe, first, in their teachers, and, next, in the Christ for whom the teachers spoke."

Besides the two children of Dr. and Mrs. Hastings who have been associated with them in Mission work in Jaffna, four children in America will mourn his loss. The funeral on Friday, P. M. had a large attendance from all parts of Jaffna. Dr. Hastings had the respect and love of all. He was one who was positive in his convictions, and his counsel was valued by all. Of dignified and commanding presence, he was yet affable and sociable. Although of the Presbyterian denomination he worked cordially and harmoniously under a Board which became chiefly Congregational, and those of other denominations also were to him brethren in Christ. He has entered into his rest and his works do follow him.

The sorrowing family have our deepest sympathy.

DR. HASTINGS.

To Manipay, 5th Aug. 1890
The Editor of the "Morning Star."

DEAR SIR,

I surmise that your leader this time will be on the late Rev. Dr. Hastings. Yet I send you the following lines ruled by the thought that no notice, in the *Star*, of the good Doctor could be complete without a testimony to his saintly character and noble work from some of the children of the country, for which he gave himself as a Missionary, where he worked for 44 long years, and in whose soil his remains are deposited until the day

"When a trumpet of awful tone,
Thro' the caves sepulchral blown,
Summons all before the throne."

The death of Dr. Hastings has created in the minds of hundreds in Jaffna a sense of personal loss. It is a fact that the country has lost in him an incisive personality. How are we going to get on without his mature counsel, his kind admonitions, his benign words of encouragement, the fear and dignity of his presence, the anticipation of his approval, his spirit that moved us all as if by magic, his Christian fathership, his zeal in the Master's cause, his devotedness to work, yes, even his patriotism to the country of his adoption, are some of the many questions that many of us are racking our heads with since last Thursday.

Dr. Hastings was never given to fuss. His work was solid in all its aspects, and the manner in which he pursued it was most quiet and unobtrusive. He was not known as a man given up to much speech, but as one who preached the Word more through his deeds. The heathen and the apostate and the erring Christian, he never handled roughly and with a merciless scolding; and he never showed his disgust and disapproval of their doings by keeping clear of them. But he preferred to treat all of them in the spirit of the Master, without difference, showing the utmost kindness possible under the various circumstances, and left them to invariably see that they were dealing with one who knew them well and who besides was a thorough gentleman and an exemplary Christian. His insight into the ways of men was so keen and his knowledge of local matters so extensive and practical that his judgments of them were very sound and unerring. Though he was simple as a child yet it was not his *forte* to be deceived. The young and the old, the rich and the destitute, the learned and the ignorant, men of position and those of the lower ranks, all alike flocked to him for advice and counsel on matters spiritual as well as temporal.

He was rarely known to be in a hurry. He never showed a reluctance to receive visitors how busily so ever he might be engaged at the time: nor was it his habit to put off a thing that was presented for immediate consideration to a more convenient season on the score of his having no time to attend to it at once. Although his work in Jaffna had been, with some exceptions, all along educational, he never lost his love for evangelical work, but actually went in for as much of it as circumstances permitted. And he never was without the active superintendence of the evangelical work of several churches hanging on his hands at one and the same time with his educational work.

In the thoughts and actions, in short in the lives, of so many who owe their education to the old Seminary and the new College over which he had presided, and in many others besides, he has left an indelible impress of his genius and spirit that will self-propagate for generations to come. Although Dr. Hastings was a strong and confirmed conservative in Missionary politics, his friends always knew him as open to criticism and conviction and ready to change when change was necessary. Some of us, who had the privilege of sitting at his feet for thirty and forty years, know and feel that he was a great factor in our after-education, and that we owe much of our refinement and spirituality to the fact of our having come in contact with his noble character and holy nature. He appeared in general as a man of few words and great reserve, but to those who had the prerogative of belonging to the inner circle of his native friends, he was all openness and unreserve.

His constitution was no doubt delicate, but he had the fortune of having an admirable wife who so well knew the importance of his work, and so tenderly cared for him and helped him, as if she thought that she did the best part of her missionary work, if she only lived for him and kept him aright. And she was right. I do not want to say much further, your space is limited. As was said in the funeral service, we have, in Dr. Hastings, lost a leader and a captain in Israel and, may the Lord of Hosts give us another in his stead with a double portion of the blessing that rested on him, be our prayer.

I am Yours &c.

R. O. D. ASBURY.

Local and General.

—STRAY NOTES. The local bar has contributed freely in preparation for the starting of the proposed law library.

—The papers submitted to His Excellency the Governor by the Deputation to represent "the wants and grievances of Jaffna" have been, we hear, forwarded to the Government Agent to report upon.

—A Commission formed of Messrs. Armstrong Mudl, Horsburgh Asst. Agent and Nell, Asst. Col. Surgeon, have been appointed to report upon the working of the Forest Department here, as many irregularities in its working, have been complained of, of late.

—FACTORY. Examination for the admission of apprentices into the Government Factory will be held on the 10th October next at the office of the D. P. L., in writing, reading, dictation and Arithmetic. Applications for nomination will be received at the office of the Colonial Secretary, till the 10th of September next.

—THE "JAFFNA RAILWAY COMMITTEE" met on the 30th ultimo, and resolved to request the Railway commissioners to travel along the route by which it proposed that the railway shall run, and to inspect the lands for themselves before they report upon the commission.

Printed at the Press of Strong & Asbury, Manipay:
Published by Mr. N. Strong and A.C. Mission.